He derives, Kodesh Kodesh from Ma'aser

- גמר קדש קדש ממעשר

Overview

ב"ה maintain that 'כרם רבעי requires an additional fifth² to redeem it, and that it must be removed from the house on the third and sixth year of the מעשר cycle,³ just as מעשר שני from מע"ש, for they derive כרם רבעי through a גז"ש קדש קדש קדש from מעשר שני explains why we still need another פסוק.

asks: תוספות

רמם תאמר אם כן למה לי הלולים דריש מיניה בפרק כיצד מברכין (ברכות דף לה,א) - And if you will say; if this is so (that we derive the rules of redemption by כרם רבעי from מע"ש), why do we need the word הלולים which is written by כרם רבעי, from which the אז מברכין מברכין מברכין נמרא expounds that הלולים teaches us –

אחליה מהד אכליה תיפוק ליה מהך גזירה שוה - 7 אחליה תיפוק ליה מהך גזירה שוה - Redeem the כרם רבעי and then eat it; we can derive this rule of redemption by כרם from this מנו"ש of קדש קדש הלולים necessary to teach this to us?!

מוספות answers:

ריש לומר דאי מגזירה שוה לא הוה ידעינן דפדיון רבעי נוהג אלא בזמן שמעשר שני נוהג And one can say; if we would derive the rule of פדיון כרם רבעי from the would only know that מע"ש is required specifically in the time when מע"ש is separated namely on the first, second, fourth and fifth years of שמיטה -

ולא בשנה שלישית⁸ -

¹ The first three years of a vineyard the fruits are ערלה and are forbidden (even) בהנאה. On the fourth year the fruits are to brought up to ירושלים and eaten there. However one may redeem the fruits and bring up the money to ירושלים and spend it there for food.

² This actually means a fourth; if the fruits are worth one hundred זוזים, they must be redeemed with one hundred twenty five ווזים (if redeemed by the owner). The additional twenty five ווזים is a fifth of the total redemption price of one hundred twenty five הומש מלבר. This is called a הומש מלבר.

 $^{^3}$ See דברים (תבא) דברים where the rule of וידוי מעשרות is written.

⁴ Regarding יט,כד the תורה writes (in בענה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה' that (ויקרא [קדושים] יט,כד that מעשר הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה' that (ויקרא [בחקותי] כז,ל writes (in תורה ארץ וגו' קדש לה' that (ויקרא [בחקותי] בז,ל אום הארץ וגו' קדש לה' אום שר הארץ וגו' קדש לה' אום שר הארץ וגו' קדש לה' אום הארץ וגו' קדש לה' בחקותים ביה ארץ וגו' אום שר הארץ וגו' קדש לה' אום ביה ארץ וגו' אום הארץ וגו' קדש לה' אום ביה ארץ וגו' הארץ וגו' קדש לה' ביה ארץ וגו' ביה ארץ וגו' אום ביה ארץ וגו' קדש לה' אום ביה ארץ וגו' ביה ארץ וגו' הארץ וגו' אום ביה ארץ וגו' ביה ארץ וגו' קדש לה' אום ביה ארץ וגו' א

⁵ See footnote # 4 (where the word הלולים is mentioned by כרם רבעי).

⁶ We are to understand the word (הילול as הי"ת or redemption (for the ה"א and the הי"ת are interchangeable). In order to eat the ירושלים outside ירושלים one must first redeem it.

⁷ There is no question in the reverse (that why do we need the "גז"ש if we have הלולים,, for the מגז"ש is necessary to teach us the דינים and ביעור (which we cannot derive from הלולים).

⁸ On the third and sixth years of מעשר עני we separate מעשר מעשר. One might think that if it was planted on the third year of מע"ש, so there should be no מע"ש, so there should be no פדיון either. See 'Thinking it over' # 1.

But we would assume that there is **no** פדיון רבעי **on the third** or sixth **year of שמיטה** (since there is no מע"ש on these two years), therefore the הלולים writes הלולים that the rules of הילול applies in all the years.

חוספות offers an alternate reason why we require the הרשה from הלולים:

אי נמי הוה אמינא מאי חזית דגמר ממעשר נילף משביעית? שתופס דמיו⁰¹ ואינו יוצא לחולין אי נמי הוה אמינא מאי חזית דגמר ממעשר נילף משביעית? I would have said, why do you see it fit to derive רבעי from מעשר (with a עו"ש הקדש פרש (קדש קדש), let us derive שביעית from שביעית (with the same "גז"ש 'grasps' the money (used for an exchange) and the פירוש שביעית do not leave and become חולין. the same should apply to רבעי

(אבל מאחר דגמרי מהלולים שאינו תופס דמיו¹¹ גמר¹² ממעשר):

(however since we derive from הלולים that it does not 'grasp' its money, we can derive מע"ש from מע"ש).

<u>Summary</u>

הלולים teaches us that תופס דמיו is not תופס חופס, and it is not derived from שביעית, but rather it is derived from מעשר.

Thinking it over

- 1. According to תוספות first answer (that if not for הלולים), we may have thought that הלולים, we may have thought that it is not for פדיון רבעי אינו נוהג בשלישית, but without פדיון (meaning one would have to bring the פירות רבעי or there would be פדיון or there would be פדיון or there would be no rule of רבעי at all? And how does הלולים' teach us that it is not so? 14
- 2. Why does one answer assume that (without הלולים) we would exclude שלישי וששי, and the other answer assumes it would be אינו יוצא לחולין?

n

⁹ We find the word שביעית by שביעית as well (in ויקרא [בהר], where the תורה writes כי יובל היא $\frac{1}{2}$

¹⁰ If one exchanges פירות שביעית (let us say grapes) with apples, both the apples and the grapes retain קדושת שביעית, and we do not say that since the apples received קדושת שביעית, the grapes should lose that קדושה and become הלולים). Without הלולים, we could argue that the same should apply to רבעי.

¹¹ The term הלול indicates that the original item of קדושה becomes נתחלל it loses its קדושה status, which is transferred to the item with which we redeemed it.

¹² Now that we know from רבעי (which is not תופס דמיו), is not like שביעית (which is mot שביעית), so we do not derive שביעית we can derive מעשר from מעשר regarding ביעור and ביעור.

¹³ See footnote # 8.

¹⁴ See נחלת משה.